

Recensie: Interview Melanie De Biasio

foto © Alexandra Ionescu

Recensie:

De Belgische jazz zangeres met Italiaanse roots Melanie De Biasio brengt 20 mei 2016 haar derde album uit. Ongewoon aan de nieuwe plaat, hij bevat slechts één track die 25 minuten duurt. De Biasio groeide op met muziek en dans. Op haar derde begon ze met ballet en op haar achtste leerde ze dwarsfluit spelen. Daarna studeerde ze jazz aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel. In 2007 bracht ze haar eerste album uit 'A stomach in Burning'. De Biasio's tweede plaat 'No Deal' zette haar op de internationale kaart. En nu is er dus de derde 'Blackened Cities' waarvoor ze zich liet inspireren door onder andere haar geboortestad Charleroi.

Op jonge leeftijd was je al bezig met muziek en dans. Op je achtste begon je dwarsfluit te spelen. Is dat (nog steeds) je favoriete instrument?

Dwarsfluit is eigenlijk een verlengde van mijn stem. Het is de perfecte manier voor mij om door te gaan wanneer ik stop met zingen. Het is een soort van natuurlijk verlengde.

Heb je ooit een ander instrument gespeeld?

Ik speel piano en gitaar, maar het is anders om met de akkoorden te werken en er nummers mee te schrijven. Het geeft me niet dezelfde ervaring als bij dwarsfluit. Ik hou ook van piano, maar ik heb er gewoon een andere relatie mee.

Toen je drie jaar oud was, ging je naar de balletles. Op je 12de kwam je bij het 'Ensemble de l'Harmonie de Charleroi' waarmee je door Canada toerde. Heb je geen spijt dat je daar niet mee verder bent gegaan?

Ik ben blijven dansen. Het is samen met mij meegekomen. Wanneer ik zing, beweeg ik ook. Mijn lichaam is een soort anker of de thuis van het zingen. Het zingen is weeral het verlengde van het lichaam en hoe het beweegt. Dus de beweging, niet het klassieke ballet, is nog steeds belangrijk voor mij tijdens het zingen.

Mis je dat klassieke ballet niet?

Helemaal niet (lachend). Nu is het losser en zit er meer vreugde in mijn bewegingen.

Je was of bent nog steeds grote fan van Nirvana en je hebt even in een rockband gezeten. Hoe was dat want dat is toch iets heel anders dan jazz?

Rape me (zingend). Ik ben nog steeds fan (lachend). Ik weet dat het verschillend is, maar ik kom vooral van de blues. Mijn ouders luisterden naar Pink Floyd, Jim Morrison, Led Zeppelin etc. Ik werd vooral beïnvloed door de blues en Charleroi (Melanie De Biasio's geboortestad nvdr.) heeft echt een blues cultuur. Toen ik naar het Koninklijk Conservatorium ging, kon je slechts kiezen tussen klassiek of jazz. Ik koos voor jazz omdat daar blues in zit. Jazz is weer een verlenging van blues (lachend). Alles komt van de blues. Ook rock komt daarvan. Blues is eigenlijk het centrale punt van alle soorten muziek.

Je koos dus volledig voor jazz aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel. Waarom liet je de rock-'n-roll links liggen en sloeg je de jazz weg in?

Jazz inspireerde me meer omdat ik daar meer de blues voelde. Ik werk ook niet echt in één genre. Het is een avontuur van reizen, meer dan een stijl. Bijvoorbeeld op mijn Facebookpagina vragen ze welke stijl je speelt. Dat moet je altijd invullen. Ik heb verschillende woorden zoals paars, ruimte, stilte en ingevuld en dan maak je je eigen recept met die woorden en dan kan je voelen dat je met die woorden een opinie kunt vormen over het soort muziek. Ik wil het publiek gewoon een eigen wereld laten creëren met die woorden.

'Blackened Cities' is je derde album en zal op 20 mei 2016 uitkomen. Ben je nerveus om het de wereld in te sturen?

Het is wat het is. Ik voel het aan als hoe ik ben vandaag en hoe het hier is. Ik vrees de release niet. Ik ben vooral opgewonden.

Wat meteen opvalt aan het album is dat er maar één track op staat van 25 minuten terwijl je bij de vorige platen wel verschillende nummers had. Waarom heb je daarvoor gekozen?

Het gebeurde gewoon. Het was een creatie van het moment zelf. We zaten samen in dezelfde ruimte en we bouwden samen aan het nummer, maar we wisten niet wat we aan het bouwen waren. We wisten niet hoe lang het ging zijn. De muziek leidde ons.

Dus je bent de studio ingedoken zonder plan?

Nee, ik had een nummer van drie minuten en heb de muzikanten dat laten beluisteren. Ze hebben het ingestudeerd waarna ik zei 'Oké, nu weten jullie hoe het moet. Let's go.' Ze moesten de tools uit het juist geofende nummer nemen en van daaruit een nieuw en lang avontuur maken. Net zoals we dat live doen eigenlijk. Mijn concerten zijn net zoals we 'Blackened Cities' hebben opgenomen. Ik maak een setlist een uur voor het concert en die vormt het fundament van het optreden, maar we weten niet wat de eerste noot gaat zijn en welke de laatste. Het is echt een momentopname dus elk concert is anders afhankelijk van de plaats, de setlist, de sfeer, het geluid, hoe we elkaar horen!

Met 'Blackened Cities' kan je een slokje nemen van het dynamische leven, wat er in het leven zit. Je kan 25 minuten een goede positieve spanning voelen. We spelen, maar weten niet naar waar we gaan. We groeien. We weten niet naar waar, maar we gaan samen. Ik denk dat je die spanning kan voelen als je naar het nummer luistert. Je kan dat ook horen en voelen bij een De Biasio concert waarbij je niet weet waar we naartoe gaan, maar we gaan samen en als publiek maak je er mee deel van uit (gepassioneerd).

Je zegt dat je niet had verwacht dat 'No Deal' (2013) een opvolger zou krijgen. Zeker niet in de vorm van één compositie. Hoe is het je gelukt om je platenlabel [PIAS] te overtuigen om het toch zo te doen?

Het kostte me tijd, vertrouwen en veel werk en ik denk dat het voor hen veel tijd, vertrouwen en werk kostte (lachend). Maar ik ben zo blij om het te delen. De muziek is de echte focus van dit album. De muziek daagde iedereen uit, inclusief mezelf, om de juiste insteek te vinden om deze muziek te maken en het te releasen. Het was niet gemakkelijk, maar we zijn hier niet om het comfortabel te maken. Wij zijn hier om het waar te maken dus ik ben blij dat het gebeurde.

Was het niet moeilijk om alles soepel in elkaar te laten vloeien in één nummer?

We keken niet naar elkaar. We sloten onze ogen, openden onze oren en vertrouwden onze impulsen.

'No Deal' zorgde voor internationale roem. Het album werd met open armen ontvangen door publiek en pers. Wat deed dat met jou?

De muziek is gedeeld (lachend). Hoe goed het is zonder enig compromis. Gewoon het verhaal zoals het is. Een talent is geen talent als het niet gedeeld wordt. Ik ben gewoon dankbaar dat het gedeeld wordt. Al dat werk en vertrouwen.

Je inspiratiebron voor het nieuwe album 'Blackened Cities' waren voornamelijk industriesteden zoals Detroit, Manchester, Bilbao en je geboortestad Charleroi. Welke inspiratie haalde je er net uit?

'Blackened Cities' is in het meervoud. Het doet me denken aan alle steden die ik tegenkwam in die twee jaar toeren. In elke stad is er een blackened city. Op de foto van Stephan Vanfleteren (foto op de cover van het 'Blackened Cities' album nvdr.) kon ik al die steden en hun schoonheid in één foto zien. Je kan die foto interpreteren als wanhopig, maar dat hangt weeral af vanuit welk gezichtspunt je het bekijkt.

Stephan ving het gezichtspunt dat mij en het album reflecteerde. Een gouden scène ergens in een waarschijnlijke situatie waarvan ik besliste om het te voeden en vast te houden. Wanneer ik die foto zie, zie ik hoop. Het is een raam naar een horizon. Het is iets nieuws dat het oude omhelst.

Charleroi is de industriestad bij uitstek in België. Je bent er geboren en getogen. Is het daarom dat je er zoveel ideeën uit kan halen?

Opnieuw, het is een deel van elke stad die ik bezocht. Ik weet dat ik daarvan kom. Ik weet dat ik gevormd ben door die achtergrond dus ik ben er zeker van dat het mij maakte tot wie ik nu ben. En dat geldt ook voor deze creatie.

31 mei 2016 sta je in de Theater des Bouffes du Nord in Parijs en op 6 juli 2016 in het DR Koncerthuset in Denemarken. Is dat al het einde van de toer of zijn er nog stops gepland?

Ja, we spelen op het North Sea Jazz Festival in Nederland, Haldern Pop Festival in Duitsland, maar dat is eigenlijk nog niet aangekondigd, denk ik.

Live creëer je een specifieke, mystieke sfeer. Hoe hou je die intact als je op tour bent en veel optredens na elkaar speelt?

Omdat we elke keer een andere creatie maken dus elke keer moeten we onszelf heruitvinden. We vervelen ons dus nooit.

Waar zou jij het liefst nog eens staan?

(lange stilte) Laat me erover nadenken. Dat is mijn antwoord (lachend). Ik heb nog steeds de namiddag om erover na te denken. Het is een goede vraag.

< Caro Dralants >